

Vládní psychopati. Lhaní, podvádění, nespolehlivost a neupřímnost. Nic, než kolosální ega a totální absence svědomí

- CZ24 News | 7. července 2023

Kdo chce chápat, co se to v tomhle divném světě děje, a proč to na první pohled dává tak málo smyslu, musí se dobře obeznámit s fenoménem **psychopatie**. Psychopat je člověk, kterej funguje úplně jiným způsobem než normální člověk, a **pro toho normálního člověka je těžko pochopitelné**. Stejně tak ten psychopat nechápe normálního člověka, ale jemu je to jedno. Nutnost chápat víc o tom, jak operují psychopati, vyplývá z toho, že ve “vládnoucích vrstvách” je jich ohromný procento, a tudíž celej ten vládní aparát operuje na bázi *vidění světa psychopatů*, který je pro běžného člověka nejen neprůhledný, ale taky dost nebezpečný.

Stručně jsem psychopaty popsal už ve článku o parazitismu, ale tentokrát se na ně zaměříme pořádně. Bez hlubšího chápání psychopatů a jejich vysokého výskytu v rozhodovacích centrech systému je těžký pochopit, jak ten systém funguje a proč. Z normálního hlediska to nedává smysl. Člověk se musí neustále ptát, proč se děje všechno to, co se děje, když je to evidentně tak špatně, a “jak tohle můžou dělat?”, když to evidentně páchá masivní škody.

Psychopatů je v populaci obecně asi 6-7%, ale v různých zemích zdegenerovaného Západu a hlavně v Izraeli je to procento až mnohonásobně vyšší. Nejsou samozřejmě jen ve vládách a najdou se i kdekoli kolem vás, v horším případě i ve vaší rodině. V takovém případě je samozřejmý, že byste si měli trochu nastudovat, o co jde, neboť jinak budete regulérně trpět, ale v případě vládnoucích psychopatů trpíme všichni, a i když možná ne s takovou intenzitou, tak rozhodně ve větším měřítku a dlouhodobě.

Psychopat je typ člověka, kterej by nikdy neměl být v pozici, kde by jakýmkoliv způsobem rozhodoval o jiných lidech, protože jeho schopnost vůbec jen *chápat* normální lidi je mizivá, jeho ochota dělat pro ně cokoliv *pozitivního* prakticky **neexistující**, a jeho přístup k životu naprosto neslučitelný s nějakým “veřejným blahem”. Psychopat dokáže být s bídou vůbec prospěšnej sám sobě (jak kterej), a rozhodně ne někomu jinému.

Takže je tragický, že v našem světě je to právě tahle sorta lidí, která se na rozhodujících pozicích vyskytuje víc než jakákoliv jiná. Tenhle problém je navíc extrémně dlouhodobej a celá společnost je uspořádaná k obrazu psychopata už tisíce let. Náprava tohohle problému je extrémně komplikovaná, protože ve stávajícím zřízení je všechno nastavený tak, aby bylo prakticky nemožný to zřízení změnit, a psychopati u moci vždycky dělají všechno pro to, aby po nich byli u moci další psychopati (ideálně jejich příbuzní).

Normální člověk má malou šanci na současným systému něco změnit i v situaci, kdy ho dobře chápe. Pokud ho dostatečně dobře *nechápe*, tj. ví toho o psychopatech málo nebo skoro nic, nemá šanci vůbec žádnou, protože se celou dobu pohybuje v nějakém prostoru, kde ho psychopati chtějí mít, a odkud je změna nemožná. **Snaží se bojovat proti psychopatům podle pravidel, který zavedli psychopati, a který jsou nastavený tak, aby nebylo možný psychopaty nijak odstranit.**

Proti nepříteli se nedá bojovat bez toho, abysme chápali, co je zač, jaký má pravidla a proč, a *co ve skutečnosti znamenají*. **Navenek má všechno totiž úplně jinej účel než ve skutečnosti.** Člověk se například nemůže efektivně postavit tyranickému systému, když věří, že banky existují proto,

aby byly jeho peníze ve větším bezpečí než doma pod polštářem, což je představa, která se mu předhazuje. Tahle představa je ale naprosto mylná. Banky jsou to nejméně bezpečný místo pro vaše peníze, a existují za účelem udržení moci v rukou psychopatů a ovládání všech ostatních.

Dokud člověk nepochopí, že **všechny významné součásti systému mají ve skutečnosti úplně jiný účel než ten, co se udává**, a neobeznámí se s tím, jaký ten účel je a proč, nemá jinou možnost než být otrokem takového systému. Aby mohl systém změnit, musí ho chápat, a aby ho mohl pochopit, musí chápat mentalitu těch, kteří ho stvořili.

Vědomí a vnímání světa psychopata se liší od normálního člověka možná stejnou měrou jako vnímání zvířete. První, co si člověk musí uvědomit, je to, že tihle lidi, kteří na první pohled vypadají stejně jako my, **nejsou jako my**, a chovat se, jako kdyby byli, je sebevražedná strategie. Člověk by se na to měl dívat tak, jako že má co do činění s jiným živočišným druhem, kterým je nám vzdálenější než spousta mimozemšťanů, a přitom dokáže perfektně imitovat vzezření (a částečně chování) lidský bytosti.

Ne všichni psychopati jsou stejní a někteří dokážou ve společnosti "fungovat" a maskovat se líp než jiní, ale známe poměrně velký množství charakterových rysů, který se u nich obvykle vyskytují. Popíšeme si běžné vlastnosti psychopatů, co ty vlastnosti znamenají pro naši interakci s ním (ať už v našem okolí nebo na těch vyšších místech), a jak je jednání psychopatů v důsledku těch vlastností odlišné od jednání "normálních" lidí, tj. ne-psychopatů.

Totální absence svědomí

Psychopat postrádá svědomí, stejně jako schopnost posoudit morální stránku čehokoliv. *Moralita* pro něj neexistuje. To slovo, ačkoliv je schopný vám odrecitovat jeho definici, pro něj nemá žádné skutečné významy. Ačkoliv může na první pohled budit dojem, že ho chápe, tak stejně jako je to s mnoha dalšími pojmy, to chápání je čistě abstraktní a teoretický, a v praxi je to pro něj jen prázdné slovo, který nemá žádné reálné významy.

Psychopat je schopný spáchat prakticky jakkoliv odpornej čin, protože nemá žádné pojetí o tom, co je "odporný". Ohlíží se tak leda na to, aby ho nikdo nechytil a nepostihl ho nějaký zásadní trest, jako vězení, ale od vraždy ho rozhodně neodláká svědomí, že to je "špatný" nebo "nemorální" a podobně. Pokud má dojem, že mu to projde a bude z toho mít nějaký zisk, udělá celkem cokoliv a **sám nebude nikdy mít pocit, že udělal něco "špatného"**.

Tohle je důležitý pochopit. Není to ani tak, že by věděl, že dělá něco špatného, a bylo mu to jedno. On vůbec nechápe pojem "dobrý" nebo "špatný". Pro něj jsou to zase jenom prázdná slova. On jen ví, že to ostatní lidi považují za "špatný" a jsou ochotní ho za to potrestat, a to je asi tak to jediné, čemu se chce vyhnout.

Ať napáchá jakoukoliv škodu, nebude mít žádné výčitky svědomí. Nebude vůbec schopný *pochopit*, že udělal něco špatného, protože to je pro něj jen bezvýznamné slovo, který používají jiní lidi, který on považuje víceméně za bláznů, protože jejich chování mu připadá iracionální, stejně jako jim připadá iracionální to jeho.

Nemá smysl poukazovat psychopatovi na to, že někomu "ublížil". On to tak nevidí a nikdy takovou představu nepřijme. Z jeho pohledu, on nikdy neudělal nic špatného, a jestli bylo někomu ublíženo, tak si za to může sám. Případně za to může někdo jiný. **Pocit viny není možný u psychopata vyvolat.**

Psychopati jsou ale obecně dobří imitátoři, a **do velké míry dokážou předstírat vlastnosti, který**

nemají, chápání věcí, kterejm ani trochu nerozumí, a emoce, který ve skutečnosti nikdy nezažili. Někteří jsou v tom lepší než jiní, a společnost obecně ví jen o těch psychopatech, kteří neumí dostatečně dobře *předstírat*, hrát roli spořádaného občana, a vyhýbat se odhalení. Ti nejúspěšnější dokážou působit masivní škody, aniž by je kdy někdo odhalil, zatímco jejich okolí je běžně má – k ohromnej vlastní škodě – za příklady úspěšnejch a chvályhodnejch lidí.

Efektivní psychopat vás teda dokáže přesvědčit, že něčeho lituje, že podnikne všechno v jeho silách, aby napravil vzniklý škody, a že se to stalo jen nedopatřením a nebyl v tom záměr. A vy mu to uvěříte. On to zatím způsobil naprosto záměrně, žádný napravování škod nemá v úmyslu (později si vymyslí velmi dobrou výmluvu, proč ty škody *nešly* napravit – nejspíš to bude vina někoho jinýho nebo se najde nějaká “nešťastná a nepředvídatelná” okolnost), a význam slova “lítost” vůbec nechápe. (Jestli vám to připomíná například nějakýho brejlatýho kravaťáka, co vypadá jak Harry Potter, tak je to určitě jen čirá náhoda.)

Motivací je jen vlastní prospěch nebo pobavení, pokud vůbec něco

U psychopata nehrozí, že by cokoliv dělal ve prospěch kohokoliv jinýho než sebe. Nic takovýho jako prospěch někoho jinýho vůbec nechápe. Jinýmu pomůže jen tehdy, když tím něco získá on. Žádná motivace “vyššího dobra” u něj neexistuje, ačkoliv o ní rozhodně umí žvanit, protože ví, že je to užitečný k manipulaci lidí.

Psychopata plně ovládá **ego**, což je **jediná reálná složka jeho osobnosti**. Nic vyššího, spirituálního, tam není. Žádný ideály, žádný zásady, žádný principy. Necítí žádnou spřízněnost s kýmkoliv jiným. U těch méně funkčních je viditelný egocentrismus v míře prakticky neznámej u jinejch mentálních poruch. S psychopatií též úzce souvisí narcismus.

Funkčnější psychopati jdou po moci a láká je jakákoliv pozice, kde můžou ovládat ostatní lidi. Je jim často dost jedno, k jakýmu cíli to ovládání vede. Nemusí je nutně chtít ovládat za nějakým účelem. Často to samotný ovládání je ten cíl, i když je naprosto samoučelný a psychopat z něj nic reálnýho nezískává. Jen to vědomí, že třeba zmáčknutím tlačítka může někomu úplně bezdůvodně zničit život, mu stačí.

Na druhou stranu je u psychopatů běžný i to, že se u nich žádná aspoň trochu smysluplná motivace nedá vystopovat a jejich destruktivní činy jsou dost nahodilý. K tomu se ještě dostaneme.

Absence pozitivních emocí jako láska a soucit

Psychopat není schopnej ani chápat ostatní lidi, natož k nim cítit nějakou reálnou náklonnost. Pokud má někoho “rád”, má ho rád tak nějak podobně jako má rád svoje auto. Má rád věci, ze kterejch má nějaký užitek, prospěch, nebo vzrušení. **Mezi věcma a lidma pro něj není žádnéj velkej rozdíl**. Vůbec jeho chápání toho, co je to *lidská bytost*, je prakticky nulový.

Může vytvářet *dojem*, že mu na někom záleží – obzvlášť když je cílem nějaký zisk – ale nikdy to tak opravdu není. Jakýhokoliv hlubšího spojení s jinou lidskou bytostí není schopnej. Lidi jsou pro něj na úrovni nástrojů – užiteční k dosažení nějakých cílů, ale to je tak vše.

Funkčnější psychopati dokážou předstírat náklonnost, zájem a další známky spřízněnosti s jiným člověkem poměrně efektivně, ale je to jen falešný pozlátko a nikdy to nevydrží dlouho. Je to obvykle jen z vypočítavosti a žádný hlubší spojení s tím člověkem tam ve skutečnosti není. Všechny jeho manifestace pozitivních vlastností a emocí jsou jen povrchní a nemají žádnou hloubku ani reálný základ.

Soucit je pro něj další neuchopitelná věc. Když uvidí, že někdo někomu zlomí ruku, vnímá to podobně

jako kdyby viděl, jak někdo zlomil větev. Naučí se reagovat na takový věci způsobem, jakým vidí reagovat ostatní lidi, protože přišel na to, že takhle budou víc kooperativní, ale nic z toho necítí a nechápe.

Uvědomuje si, že je jinej než ostatní lidi, ale z jeho pohledu s *ním* je všechno v pořádku a “rozbití” jsou ti ostatní. Nechápe jejich vztahy, emoce a všechny ty dramata, který se mezi nima odehrávají. Někdy mu to přijde zábavný, někdy hloupý, ale nedokáže pochopit, co za tím je, protože sám to nikdy nezažil.

Psychopat se vyznačuje pro normálního člověka nepochopitelnou *lhostejností*. Nezáleží mu na nikom a na ničem. Veškerý “zájem” je jen dočasný, za účelem dosažení nějakýho cíle. Všechno kolem něj jsou jen věci, který tu jsou, aby je použil k dosažení toho, co ho zrovna napadne. (Což je takovej dost podobnej postoj jako mají židé ke goyim, což je přirovnání, který není tak úplně náhodný. Podle intergalaktických zdrojů je výskyt psychopatie mezi aškenázskými židy *přes 50%*. Dokázat to nemůžu, ale rozhodně by se tím hodně vysvětlovalo. Přeberte si to, jak chcete.)

Psychopat není smutnej, když někdo umře, i když je to jeho manželka nebo dítě. Dítě, který umřelo, je jako televize, která se rozbila. Nechápe, proč kolem toho lidi dělají takový scény, ale umí *předstírat*, že je jako oni, tak tu scénu klidně zahraje přesvědčivěji než oni. Nic z toho mu ale nedává smysl a těma lidma okolo sebe pohrdá.

Povrchnost a pomíjivost emocí obecně

Psychopat obecně nemá žádný emoce, který by měly hloubku a nějaký větší trvání. Můžou mít intenzitu, někdy až děsivou, ale pak můžou zmizet stejně rychle jako se objevily. Psychopat cítí rozčilení, zášť, opovržení, namyšlenost, rozhořčení, vztek, ale všechno je to povrchní a nahodilý a nevychází to z ničeho skutečného a trvalého.

Je to skoro jako kdyby někdo ty “emoce” zapínal a vypínal, a to často dost náhodně. Než jako skutečný emoce to působí spíš jako záminky jak si ulevit a **vysát z někoho nějakou energii**. Jakmile je cíle dosaženo, “emoce” zmizí a psychopat se o pár minut později dokáže chovat, jako by se to vůbec nestalo. A snad někdy i věří, že se to nestalo.

U psychopatů byste taky těžko hledali nějaký skutečnej smysl pro humor. Něčemu se zasmějou a něco je pobaví, ale všechno je to povrchní, falešný a prázdný. Smysl pro humor předstírají, aby zapadli do společnosti. Skutečná podstata jim uniká.

Neschopnost mít normální, zdravý mezilidský vztahy

Nemělo by bejt nijak překvapivý, že s výše popsaným emocionálním a kognitivním vybavením je prakticky nemožný, aby měl psychopat nějaký zdravý vztahy s ostatníma lidma. Partnerský vztahy psychopatů jsou katastrofa, a co zažívají hlavně ženy, který se za jednoho vdaly, je kapitola sama pro sebe.

Psychopat ten vztah nevnímá tak, jak ho vnímá ten druhý. Je to o to horší, že přetvářkou často toho druhýho dokáže přesvědčit, že jo. Tím spíš ten partner potom nechápe, proč se dějou věci, který se dějou, podobně jako většina populace nechápe, proč se dějou věci, který se dějou v jejich kolektivním vztahu s politiky.

Pro psychopata ten vztah není něco romantickýho (nechápe), není v něm žádná láska (nechápe), a na tom druhým člověku mu nijak nezáleží (nechápe). Ten partner je pro něj nástroj, kterej slouží k jeho pohodlí. Nebude se chtít rozvést ne proto, že manželku miluje (ačkoliv je o tom, jak ji miluje, schopnej napsat dlouhý a velmi přesvědčivý dopisy, kterejm ta káča nešťastná uvěří), ale proto, že je

pro něj pohodlný, že mu někdo vaří a pere a uklízí po něm a podobně.

Nedokáže nijak ocenit, co pro něj ostatní dělají. Pro něj je samozřejmost, že pro něj ostatní něco dělají, a ani by ho nenapadlo, že by pro někoho měl něco dělat on. Psychopat je mistr dvojího metru. (Což taky vidíme v ohromnej míře v politice.) Ale on ani nevnímá to, co pro něj někdo dělá, jako nějakou službu nebo pomoc nebo laskavost. To jsou pro něj opět jen pojmy čínského slovníku, bez jakýhokoliv významu.

Stejně tak nechápe, jak ostatním ubližuje svými činy, slovy, nebo jen tou arogantní lhostejností. Když na to někdo poukáže, on nechápe, o čem ten druhý mluví, a je přesvědčen, že neudělal vůbec nic, co by se mu dalo vytknout. Není to ani tak zlomyslnost jako spíš **totální neschopnost chápat běžný lidský koncepty**, který všichni okolo něj chápou. On je mezi nima jak nějaká umělá inteligence, divnej stroj potažené lidskou kůží.

Antisociální chování s minimálním důvodem nebo ziskem

Psychopat se může rozzuřit na nejvyšší míru kvůli nějaké naprosto triviální blbosti a rozflákat všechno kolem sebe, včetně něčího obličeje. Lidi jsou někdy šokováni tím, co je schopnej udělat z jak malého a nesmyslného důvodu. Logická spojitost mezi spouštěčem a reakcí často viditelně chybí. Je to o to bizarnější, že o deset minut později se psychopat může chovat, jako že nic neudělal, usmívat se na lidi okolo sebe, a hrát si na spořádaného občana, ačkoliv všichni okolo mají ještě pořád v očích hrůzu.

Není neobvyklý, že se pustí do něčeho riskantního, aniž by tím moh získat něco, co by za ten risk opravdu stálo. Krade něco, co má malou hodnotu, když je vysoká šance, že bude přistižen, nebo se oddává nějaké naprosto bezúčelnej destrukci, jako rozbíjení oken aut, ze který nemá co získat, a přitom může bejt snadno chycen.

Tady jsou ale mezi psychopaty rozdíly. Ti chytřejší nebo efektivnější se tomuhle vyhýbají. Dávají si pozor na svůj veřejnej image a nezpůsobují si zbytečný potíže. Mučit někoho doma ve sklepě a zajistit si, že to nikomu neřekne – v pohodě. Rozbít někomu držku na veřejnosti – to už ne. Tihle jsou spíš schopni vyprovokovat někoho, aby dal na veřejnosti pěstí jim, a pak to obrátit proti němu a udělat z toho velkou aféru, ze který vyjdou jako hrdinové nebo oběti.

Tihle efektivnější jsou ti, co se ve společnosti vyšplhají vysoko, dostanou se do vlád a podobně, a ačkoliv napáchají mnohem větší škody než jejich primitivnější kolegové, dělají to sofistikovaně a obezřetně a obvykle jim to prochází. Mají nějaký pud sebezáchovy.

U těch méně funkčních to chování mnohdy nemá hlavu ani patu a pud sebezáchovy tam očividně chybí. Ke kriminálnímu chování dochází bez zjevného důvodu nebo naděje na nějaký zisk. Takovej psychopat často střídá období, kdy se chová slušně do takový míry, že přesvědčí lidi kolem sebe, že doba jeho výstřelků je pryč a “srovnal se”, s obdobíma, který začnou tím, že v něm najednou něco praskne a udělá nějakou nehoráznou kravinu, která je pro ostatní šokem, aniž by mu to vůbec k něčemu bylo dobrý, a pokračuje to dalšíma antisociálníma eskapádama.

Lhaní, podvádění a neupřímnost

Psychopat je profesionální lhář. **Lhaní je pro něj naprosto přirozený** a on v podstatě ani *nerozlišuje pravdu od lži*. Prostě říká, co se mu hodí, a jestli je to pravda nebo ne, nijak neposuzuje. Lež zaregistruje leda tak tehdy, když zalže někdo jemu a způsobí mu tak nějaký nepříjemnosti. Nijak ho ale netrápí ta “nemorálnost” toho, že mu někdo lhal. Jen se nasere kvůli těm nepříjemnostem. Je to reakce ega.

Upřímnost nemůže od psychopata nikdo čekat. Jakákoliv zdánlivá upřímnost je vždycky předstíraná. Lhát ale dokáže naprosto přesvědčivě, částečně proto, že ho ani trošku nehryže svědomí z toho, že vám lže, i kdyby ta lež byla součástí plánu vás ve spánku podržnout. Je schopnej vám říkat do očí, že vás má rád, zatímco plánuje vaši vraždu, a vůbec ho to neznervózní.

Když mluví o sobě a svojí minulosti, jsou to obvykle lži, často úplně bezdůvodně (ale často proto, aby vypadal zajímavější, kompetentnější a podobně), a když slibuje, co udělá v budoucnosti, můžete si být jistí, že jeho sliby nestojí za starou belu. Dokáže slibovat velmi přesvědčivě. Lidi mu znova a znova věří, že to myslí upřímně. Nemyslí. Upřímnosti není schopnej.

U těch méně inteligentních a organizovanejších se stává i to, že lže i v situaci, kdy je očividný, že mu někdo během minuty může dokázat, že je to lež. Je mu to jedno. Až se ukáže, že lhal, jen to změni na nějakou jinou lež a pokračuje dál. Jestli vám to zní povědomě, tak máte pravdu – přesně tohle tu denně dělají masmédia. Lžou s vážnou tváří od rána do večera, a když už je lež neudržitelná, změni ji na jinou a bez ostychu lžou dál. Média jsou taková veřejná tvář psychopatie.

Bez ohledu na svoji historii lhaní a podvádění je psychopat schopnej naprosto vážně mluvit o svojí cti a tvrdit, že jeho "slovo" by vám mělo stačit jako záruka, že je to pravda. A pak se hrozně diví a rozčiluje, když mu to někdo nevěří. (Což je taky přesně to, co vidíme u médií – po letech lhaní se pořád tváří jako nějaký seriózní zdroj zaručeně pravdivých informací, a taky se diví, když už jim to nikdo nevěří.)

Podvádění je pro psychopata standardní operační procedura. Je to "normální" chování, se kterým nevidí nic v nepořádku. Myslí si, že to tak dělají všichni, a když mu někdo tvrdí, že nepodvádí, tak mu to nevěří. Ale protože viděl, že tohle lidi říkají, tak to říká taky. Jsou to ale zase jen slova bez významu a náplně.

Psychopat se neustále přetvařuje a hraje nějakou roli, o které si zrovna myslí, že je pro něj výhodná. **Celej život v podstatě imituje lidi kolem sebe, tak trochu jako kdyby to byl mimozemšťan, kterej ztroskotal na Zemi a snaží se tu zapadnout, ačkoliv ty lidi okolo sebe vůbec nechápe.**

Absence zodpovědnosti, lítosti a studu

Psychopat nedokáže cítit zodpovědnost za svoje činy, lítost nad tím, co komu způsobil za problémy, nebo stud, když je přistiženej při nějakým zločinu a podobně. Nikdy nemá pocit, že udělal něco špatně. Nikdy neakceptuje, že za něco může on.

On je dokonalej a za všechno můžou ostatní, a to i v situaci, kdy fakta dokazují, že za to může on. On to i přes ty důkazy vidí tak, že je to chyba někoho jinýho a on je dokonalej. I když ho policie zastaví v ukradeným autě, je pořád dokonalej.

Kradení je u něj běžný a nevidí na něm nic špatnýho (a opět si často myslí, že to dělají všichni). Když je při tom přistiženej, nijak se nestydí a pořád se chová, jako že s ním je všechno v pořádku. Je klidně schopnej tvrdit, že je to chyba toho prodavače, že svoje zboží umístil tak, že se dá snadno ukrást. "Co jinýho čekal? To mu mělo být jasné, že mu to někdo ukradne. Já jsem jen udělal, co by udělal každý." A podobně.

Nespolehlivost

Spolehlivost od psychopata rozhodně nečekejte. To, že vám slibuje, že se na něj můžete spolehnout, na tom rozhodně nic nemění. Neznamená to nutně, že nikdy neudělá, co se po něm chce. Problém je spíš v tom, že to, jestli to udělá nebo ne, je naprosto nepředvídatelný. Psychopat ve svojí

nespolehlivosti ani není nijak konzistentní.

Psychopat někdy střídá období, kdy jakoby seká dobrotu a pořádně si nasadí masku normálního člověka, s obdobíma, kdy tu masku zahodí a "řádí". Že dřív nebo později všechny okolo sebe zklame, je celkem jistý. Jen není jasné kdy.

Jsou běžné případy, kdy se psychopat musí často stěhovat nebo měnit zaměstnání nebo v mladším věku školu. Když se dostane na nové místo, chvíli všechno vypadá dobře. Okouzlí lidi a vyvolává v nich pocit, že získali super kamaráda nebo tak něco. Nevyhnutelně se ale blíží chvíle, kdy to někdo z nich pořádně odsere a začnou vážné problémy. Obvykle lidem chvíli trvá, než vůbec uvěří tomu, že to má na svědomí tenhle člověk. Vždyť vypadá tam upřímně a přátelsky! Ten by to nikdy neudělal, ne?

Udělal. Psychopat je *nenapravitelný*. Všechno jeho "dobrý" chování je jen maska, aby si získal přízeň lidí, který pak bude moci zneužívat. A problémy se *vždycky* dostaví. Lidi v jeho okolí (rodina, starší známí) se často nechají přesvědčit, že mu nové místo svědčí, protože už půl roku nic neukradl a nikoho nezmlátil, a postupně začnou věřit, že se snad konečně přece jen rehabilitoval. Chyba. To se nikdy nestane.

Absence úcty a respektu k čemukoliv

Psychopat nemá k ničemu úctu ani respekt. Nechápe hodnotu věcí ani mezilidských vztahů. Apelovat u něj na něco takového by nemělo smysl. Bude jen předstírat a možná i přesvědčivě budit dojem, že mu tyhle věci něco říkají, ale neříkají. Klidně sundá košili z mrtvolky někoho, kdo se k němu celej život choval hezky, a použije ji jako hadr na podlahu. A nebude chápat, proč to někomu připadá divný.

Chyby v myšlení, neschopnost učit se ze zkušenosti, slepota k realitě

Spousta chyb v myšlení psychopatů se odvíjí od toho, že vnímají svět jinak než ostatní a některé věci prostě nechápou. Vytváří si závěry o ostatních lidech na bázi toho, jak vnímají svět sami, což ale nevede ke správným výsledkům, protože ostatní ten svět vnímají o dost jinak. Ti inteligentnější se ale naučí z pozorování ostatních lidí odhadovat, jak se budou kdy chovat.

Obecně jsou u nich ale běžný určitý specifický vzorec myšlení, který opakovaně vedou k nesprávným závěrům, a který, zdá se, psychopat nedokáže definovat a napravit.

Velmi běžný je u nich "wishful thinking", neboli to, že nedokážou věci vidět tak, jak opravdu jsou, ale vidí je tak, jak je vidět chtějí, nebo jak si představují, že by podle nich měly být. **Hodně jim chybí objektivní pohled na svět.** Vidí, co chtějí vidět, a to se často projevuje v tom, že **spoléhají na to, že se věci budou vyvíjet podle jejich plánů.** Jejich plány jsou přitom často dost mimozní, protože jsou založené na jejich zkresleném chápání světa a nepochopení mentality normálních lidí.

Zároveň má psychopat běžně neschopnost představit si ty desítky náhodných věcí, který mu jeho plány mohou překazit. Psychopat se třeba rozhodne, že něco ukradne, vymyslí si naprosto neadekvátní, jednoduchý plán, jak to udělat, a od té chvíle si vůbec nepřipouští, že by to nemuselo jít tak, jak si to představuje. Není schopný pojmout, že se spousta věcí může odehrát jinak, než očekává, natož že se může stát spousta věcí, který ho vůbec nenapadly.

Ti méně inteligentní potom často opakovaně končí ve vězení, protože páchají zločiny, který mají naprosto hloupě naplánovaný, přičemž do nich ale jdou s přesvědčením, že ten plán je naprosto dokonalej a "nemůže se nic stát". (Samozřejmě když se stane, není to jejich chyba.)

Ti inteligentnější, co se ve společnosti dostanou vejš, mají tu výhodu, že jim prachy a konexe pomáhají jejich chyby napravit, ale v principu se podobnejch chyb dopouští taky. To je taky jeden z důvodů, proč se vládnoucím parazitům nikdy nepodaří si lidi podmanit *úplně*. Jejich plány mají pro jiný lidi (teda aspoň pro těch pár, co dokážou používat mozek) až úplně očividný díry, který si ale ti psychopati nepřipouští a ujišťují se, že jejich plán je dokonalejší, na což pak dojedou.

Obecně mají psychopati, možná kromě těch nejinteligentnějších, mizernej úsudek a neschopnost učit se z vlastních zkušeností. Je teda častý, že se opakovaně pokouší o stejnou blbost, která už několikrát selhala.

Ti méně funkční často minou úplně očividný příležitosti, jak dosáhnout něčeho, o co se ve skutečnosti už dlouhou dobu snaží, protože je nedokážou rozpoznat. Zároveň často dělají věci, u nichž je evidentní, že je přivedou do maléru.

Zajímavější detail je, že když se toho psychopata zeptáte na teoretickou situaci, která je přesně stejná, jako ta jeho, dokáže vám ji celkem dobře analyzovat a posoudit. Jak se ale zdá, tahle jeho schopnost se omezuje na teoretický situace, a když se v ní opravdu ocitne on sám, jeho posudek selže. **Psychopati trpí nějakou “slepotou k realitě”, která jim často znemožňuje vidět, co je pro ostatní očividný** (a co je často očividný i jim, když se to týká někoho jiného).

Akutní nedostatek vhledu a povrchní chápání světa

Psychopatům chybí vhled, neboli nějaký hlubší chápání věcí a souvislostí mezi

nima. Veškerý jejich chápání je povrchní, ačkoliv dokážou často mluvit tak, že přesvědčí všechny okolo sebe, že situaci chápou opravdu dobře. Skutečnost je ale jiná.

Tenhle problém se pravděpodobně odvíjí od toho, že jejich “já” nemá žádnou hloubku a sestává jen z povrchního ega. Dokážou se naučit definice a abstraktní a teoretický popisy, a to často do míry, která v lidech opravdu vyvolá dojem, že jsou na daný téma odborníci, ale skutečněj vhled a pochopení jim chybí.

Nedokážou nic zhodnotit opravdu realisticky. Dokážou věci teoreticky analyzovat, ale už z té analýzy nedokážou vytáhnout nějaký praktický užitek. Používají zdánlivě přesná slova a termíny, ale těm chybí skutečný obsah. Opravdovej význam slov a frází, který používají, jim uniká.

Psychopatům chybí chápání spojitosti mezi činy a *následky*. Dělají věci se zjednodušenou představou o tom, co tím získají, ale většinu důsledků, obzvlášť těch dlouhodobých, nedokážou domyslet a předvídat. Nevidí nebo pořádně nechápou *souvislosti*. U politiků běžně vidíme, jak dokola dělají věci, který nikdy nevedou k těm výsledkům, kterejch se mělo dosáhnout, ačkoliv mnozí z nás od začátku varovali, že to dopadne přesně tak, jak to nakonec dopadlo.

Část toho problému by se asi dala definovat tím, že se soustředí na následky, *který jsou žádoucí*, a totálně jim unikají možný následky, *který jsou nežádoucí*. Což je právě to “wishful thinking”, kdy vidí jen to, co chtějí, a to, co vidět nechtějí, nejsou ani *schopni* vidět. Opět podotýkám, že to není jen to, že by to *ignorovali* nebo to *nechtěli* vidět, ale že to z nějakýho důvodu opravdu *nedokážou*. Proto tady ani není žádná šance na “nápravu”, což je třeba si uvědomit hlavně u těch politiků.

Je tu taky totální absence objektivního zhodnocení sebe sama. Psychopat se nikdy nedokáže vidět tak, jak ho vidí ostatní. A opět to není, že nechce, jako že to opravdu nedokáže. Prostě to nevidí. Nechápe, za co ho ostatní kritizují, protože on svoje činy vůbec nevnímá tak, jak je vnímají ostatní, a nepřipouští si jakýkoliv vlastní chyby.

To se projevuje i tak, že jakýkoliv posudek, kterej vyprodukuje o ostatních lidech, a kterej může bejt

i celkem přesnej, nedokáže vyprodukovat v úplně stejnej situaci u sebe. Dokáže vám celkem smysluplně vysvětlit, jak by měl bejt někdo potrestanej za nějakej prohřešek, ale když se to týká *jeho*, tak je přesvědčenej, že u něj by stejnej trest vůbec nebyl adekvátní. Svoji vlastní situaci vždycky vidí úplně jinak a prostě není *schopnej* ji vidět objektivně.

Povrchní šarm a schopnost oklamat a manipulovat

Navzdory svému běžně antisociálnímu chování dokáže psychopat přesvědčit svoje okolí, že je to úplně super človíček, chytřej, vzdělanej, hodnej, se spoustou zajímavějch zájmů a úžasnejch zážitků. Je to ale všechno jen maska. Popsaný vzdělání je obvykle fiktivní, zájmy a zážitky vymyšlený, a jakýkoliv pozitivní charakterový rysy jen předstíraný.

Ti úspěšnější a inteligentnější psychopati tu masku dokážou nosit dlouhodobě bez chyb a trvale dělat na svoje okolí pozitivní dojem. Škodí velmi promyšleně a tak, aby je nikdo nenachytal. Za celej jejich život nemusí nikdo přijít na to, co je to za hajzly a co všechno napáchali.

Ti méně úspěšní obvykle dříve či později odhalí svou pravou tvář, ale většinu času dokážou s maximální sebejistotou vytvářet velmi pozitivní dojem. Naivní a bezelstní jedinci se často nechají totálně oklamat a ani když vidí nějaký důkazy o zločinech toho psychopata, nechtějí jim věřit, a pokud on dostane šanci jim to "vysvětlit", tak se z toho bez problémů vylže a oni mu na to skočí. Pro takový lidi je psychopat obzvlášť nebezpečnej, neboť jsou pro něj těma ideálníma oběťma, který může klamat opakovaně a dost dlouho, než jim konečně dojde, že už po dvacátý naletěli.

Neschopnost mít nějakej životní plán

Většina psychopatů se nedokáže dlouhodobě držet žádnýho životního cíle. Jejich cíle postrádají hloubku, stejně jako jejich emoce. Dříve nebo později psychopat se všim sekne a jde dělat něco jinýho, a to i v případech, kdy je celkem úspěšnej. Existuje tu nějaká neschopnost u něčeho vydržet.

U těch inteligentních a nejúspěšnějších to tolik neplatí. Dokážou se na vysokejch pozicích držet dlouho a třeba parazitovat v americké vládě 40 let, viz model Rumsfeld. U mnoha psychopatů je ale vidět naprosto nesmyslná a eratická životní cesta.

Obecně vidíme mizernou schopnost *dlouhodobě plánovat*, což souvisí s tou neschopností předvídat nebo chápat následky. Psychopat se soustředí na okamžitéj zisk, ale nedokáže domyslet, co jeho počínání způsobí dlouhodobě a jakej bude mít dopad na spoustu věcí, kterejm v tu chvíli nevěnuje pozornost, ale který by normálního člověka napadly.

Psychopati mezi náma

Pokud jste nikdy o psychopatech nic neslyšeli, možná se vám teď leccos vyjasnilo nejen o politicích, ale třeba i o někom, koho znáte osobně. Mít mezi sebou takový lidi a nechápat, co jsou zač, je očividně nebezpečný, a mít jima obsazený všechny nejvyšší pozice ve společnosti, což je naše současná situace, je ještě horší.

Pak se není co divit, že se ve společnosti tak dobře daří třeba pedofilii. Ne každej psychopat musí bejt pedofil, ale pedofil v podstatě musí bejt psychopat, protože tohle prostě se svědomím nejde. Je ale jasný, že i nepedofilním psychopatům pedofilie nijak nevadí, protože nedokážou pochopit, že je na tom něco špatnýho. Je potom jasný, že když na vrcholu společnosti sedí psychopati, tak velká část budou pedofilové a ten zbytek je bude krejt. Dožadovat se od nich nějaký nápravy situace tudíž očividně nikam nepovede.

Jednou vlastností typickou pro psychopaty je obviňovat jiný z toho, co dělají sami. Naprosto dokonale

to nedávno demonstroval soudruh Vykulenec, když kritizoval lidi, "co se do naší společnosti snaží zanést nejistotu, snaží se ji rozklížit a využívat strachu a nejistoty". Taky pravil, že "Česká republika, čeští občané, český národ, jsou jim ve skutečnosti lhostejní." Že tohle dokáže říct a nepropadat se hanbou z toho, že to na 100% sedí právě na něj, je celkem dobrá známka toho, že je to čistokrevnej psychopat.

Když se zamyslíte nad tím, že psychopatů je obecně asi 6-7% (z toho asi 3/4 muži), tak statisticky vzato byste jich měli pár znát. (Nutno podotknout, že o výskytu psychopatie můžete běžně slyšet od "odborníků" naprosto zkreslený odhady, obvykle hodně nízký – taky když jsou u moci, tak proč by na sebe upozorňovali, že?) Nevím jak je na tom ČR, ale v některých zemích je to 10-20%, a ČR poslední dobou nevypadá zrovna moc příčetně, takže bych si nedělal iluze, že na tom jsme nějak dobře.

No a samozřejmě ve vládě jich bude logicky víc už proto, že se tam všichni hrnou, ale hlavně když si o tej psychopatii něco nastudujeme, tak to potom naprosto jasně vidíme. Že jsou psychopati Vykulená Ropucha a AfroNegrová, o tom není pochyb. To jsou učebnicový příklady. Babitch a Fialovej Hnus na tom nejsou o nic líp. Markétku bych z toho možná vynechal, protože ta je tak neskutečně hloupá, že jiný mentální poruchy se málokdy stihnou dostat ke slovu, ale můžeme pokračovat s Bartošem, všema čtetejma ministrama nemocnictví posledních tří let, vyšinutou bábou Němcovou, vzornou gestapačkou Jourovou, a tak dál, až po jasnej případ patologickýho lháře Kubka.

K tomu v okolí vlády najdeme i takový případy jako to dementní prase, co ryje řepu, kterému do jeho DNA těch mentálních poruch někdo nasypal celej kýbl. O příklady tu rozhodně není nouze.

O co tu nouze je, je nějaký hlubší chápání toho, co jsou tihle lidi zač a jak jim to v těch hlavách funguje, protože stejně jako nám to rozhodně není. Je třeba pochopit, že většina těch zrůdností, co tu (hlavně) poslední dobou páchají, nejsou nějaký *omyly* nebo *přešlapy* nebo *nekompetence* (ačkoliv tý je tam rozhodně taky spousta), ale naprosto **záměrný plnění agendy ještě větších psychopatů**, s plným vědomím toho, že 99 procentům lidí to jen uškodí.

Jen blázen si může myslet, že Babrofert nebo Hnus se jakýmkoliv způsobem snaží dělat cokoli v prospěch lidí v tejhle zemi. Dělají, co je ve prospěch jejich, a jejich prospěch nijak nesouvisí s váma nebo se mnou, ale s těma superbohatejma a supermocnejma maniakama, kteří tyhle loutky pevně drží na provázku (nebo možná za něco jinýho).

A jen blázen si může myslet, že jeden z těch zmetků je lepší než druhej. Z toho, co jsem tu popsal, by mělo bejt každému jasné, že převlékání kabátů a otáčení o 180° je pro psychopaty naprosto normální a nevnímají to jako nějakou chybu. **Nikdy nedělali nic ve prospěch ostatních a nikdy nebudou.**

Můžeme tu poukazovat na to, že když jsou u moci, tak dělají opak toho, co slibovali, když u moci nebyli. Jenže oni to takhle nevidí. Oni sami sebe pořád vidí, jako že dělají všechno dobře, a nedokážou si ani uvědomit, že o všem lhali a všechny zradili.

Psychopat ve vládě může zaregistrovat, že je proti němu nějaký odpor (ale když mu ukážete, že ho nenávidí 80% populace, tak to bude považovat za podvod a nebude to brát vážně), ale opravdu věří tomu, že to je jen nějaká banda zlejš "proruskejch švábů" (nebo jak se zrovna říká nežádoucí složce obyvatelstva), a že on dělá všechno správně a nelze mu nic vytknout.

Když mu budete předhazovat fakta a důkazy o tom, jak škodí, on to nikdy neuzná. Bude tvrdit, že je všechno v pořádku a že to dělá líp, než jeho předchůdce, a pokud ho někdo opravdu přinutí připustit nějaký problém, tak bude trvat na tom, že za něj s naprostou jistotou může někdo jinej (jako třeba ten zákeřnej Kutil Tim, kterej může skoro za všechno, od americkejch voleb až po skvrny na slunci).

Dokud lidi nepochopí, že ti, co nám "vládnou", jsou psychopati, co to znamená, co se od takovejch

lidí dá čekat, a že **opravdu nejsou jako my**, tak se žádná velká změna nedostaví. Zacházet s psychopatem jako s normálním člověkem nikdy nepovede k žádnému produktivnímu výsledku. Je to stejná blbost jako chovat se k hladovej hyeně, jako by to bylo neškodný štěně, a pak se divit, že vám nečekaně klesnul počet rukou.

Od současnejch vlád nemůžeme čekat jakoukoliv pravdomluvnost, upřímnost, nebo zodpovědnost. Pro ně to vůbec nejsou slova, jejichž význam by chápali. Dokážou se jima zaštiťovat a využívat jich k manipulaci, ale skutečnej význam jim uniká a je jim ukradenej. Nikdo z nich se nesnaží dělat cokoliv dobrýho pro jiný lidi. Jen dělají, co je v jejich vlastní prospěch, a jakej to má dopad na jiný je jim úplně u prdele. Na 100%.

Lidi se musí zbavit naivity a iluzí o tom, že politici jsou lidi jako my, že se jim dá nějak domluvit, že “na třetí pokus to už udělají správně”, a podobně. Musí si přestat nechávat nakukat, že za všechny problémy může někdo jinej a že současná situace je “nevyhnutelná”.

Nic z toho není pravda. Politici jsou (ve většině případů, a to hlavně na těch nejvyšších pozicích) **psychopati, do všech současnejch sraček nás dostali oni a udělali to naprosto záměrně, nikdy toho nebudou litovat, protože toho nejsou schopní, a rozhodně nemají v plánu s tím někdy přestat.**

Jestli se s nima chceme nějak vypořádat, musíme jasně pochopit, co jsou zač, a přestat hrát podle jejich pravidel, protože podle těch se nedá vyhrát. A nemůžeme si namlouvat, že “se to nějak vyřeší samo”. Nevyřeší. Oni mají v plánu to tu dokurvit ještě víc, a už se tím ani netají.

AUTOR: Antivirus

ZDROJ: 22web.org